

Já Starý Strom

Ahoj, já jsem starý strom a žiju tu už 500 let. Chtěl bych ti ukázat svůj život, tak pevně poslouchej.

Stojím na okraji lesa a těch 500 let, co tu stojím, bylo mnohokrát zajímavé.

Za tu dobu se ve mně usídlilo mnoho hmyzu a také nějakých malých zvířátek.

Na levé větvi bydlí paní Sojková, na pravé pán Káně. Pán Káně je můj oblíbený nájemce, vždy, když se nudím, začne si se mnou povídat.

Měl jsem třeba kamarády veverky, které byly opravdu moc hodné. Sbírají na podzim oříšky, aby měly během zimy co jíst. Ale štvou mě kůrovci, ubližují mi, nemám je rád.

Ale samozřejmě jsem měl spoustu jiných kamarádů, bohužel, nikdo nežije věčně a snad jsou teď na lepším místě.

Trochu se ale obávám, že ze mě najdou lidi a udělají ze mě třeba papír, nebo nějakou hračku, ale zatím to vypadá dobře, protože sem nevkočil ani jeden člověk.

Ťuk, ťuk...copak to je??? Áááá kamarád Datel mi přiletěl na pomoc. Občas do mě zavítají nevítaní parazité a můj kamarád Datel mě svým zobákem zbaví toho trápení. Dělá u toho ale hrozný hluk, to jeho ťukání je slyšet na celý les. Je to ale můj nejlepší doktor.

Kousek ode mě bydlí přítel Modřín. Je symbolem obnovy a lepšího života. Z jeho pryskyřice se vyrábí léčivá mast. Pobyt pod modřínem prý přináší dobrou náladu, a tak jsem moc rád, že mi je nablízku.

Z mojí pryskyřice se nevyrábí nic, maximálně se do ní přilepí moucha nebo mravenec. Ale moje kůra má léčivou sílu, vyrábějí se z ní hojivé masti a z mého listí je moc dobrý čaj.

Koukám, že můj soused má návštěvu, přiletěl k němu pan Čížek. Je to malý ptáček, který se živí semínky modřínu. Dokonce si na něm udělal hnízdo a bydlí tam i s paní Čížkovou, která v hnízdečku zahřívá vajíčka, než se vyklubou. Já tu taky chráním svými mohutnými větvemi sojčí rodinku. Sojka u mě má takový špajz, má v něm žaludy. Docela to přehání, protože to, co nasbírání, nemůže nikdy sníst. Ale když jí nějaký vypadne ze špajzu, spadne na zem a zapustí kořínky. A tak vlastně sojka automaticky pomáhá lesu se rozšiřovat. Proto mám vedle sebe tolik bratrů.

Za 500 let jsem zažil tropická léta, hrozná zima, války, ale nic z toho mi nějak hodně neublížilo, jsem totiž hodně silný.

Jsem symbolem síly, dlouhověkosti a odolnosti. Moje dřevo je tvrdé. Prý mám léčivou sílu, lidé si ke mně sedají, jsou i tací, kteří mě objímají. Mají rádi vůni mojí kůry a mají ve mně oporu. Tak co poznali jste mě? Jsem dub!

Autorka Dominika Slavíková, třída 5.D